

**Odbor dopravy a silničního
hospodářství**
Oddělení silničního hospodářství

datum	oprávněná úřední osoba	číslo jednací	spisová značka
1. února 2023	JUDr. Anna Kůrková	KUZL 12148/2023	KUSP 97551/2022/DOP/Ků

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Zlínského kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „odvolací orgán“), jako orgán věcně a místně příslušný podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a ust. § 11 odst. 1 písm. a), § 89 odst. 1 a § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na základě odvolání **XXX**(dále jen „provozovatel“ nebo „obviněný“), přezkoumal rozhodnutí Odboru přestupkového Městského úřadu Valašské Meziříčí (dále jen „správní orgán“) ze dne 11. 11. 2022, č. j. MeUVM 239849/2022, sp. zn. SZ MeUVM 030043/2022, kterým byl výše jmenovanému za přestupek provozovatele vozidla podle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), uložen správní trest pokuty ve výši 2.000 Kč, a rozhodl **t a k t o** :

V souladu s ust. § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání XXX

z a m í t á

a rozhodnutí správního orgánu ze dne 11. 11. 2022, č. j. MeUVM 239849/2022, sp. zn. SZ MeUVM 030043/2022,

s e p o t v r z u j e .

V souladu s ust. § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání XXX

z a m í t á

a usnesení o odmítnutí námítky podjatosti oprávněné úřední osoby Mgr. Bc. Sylvie Kocurové a všech dalších úředníků Městského úřadu Valašské Meziříčí ze dne 15. 9. 2022, č. j. MeUVM 204519/2022, sp. zn. SZ MeUVM 030043/2022,

s e p o t v r z u j e .

Odůvodnění:

I.

[1] Výše uvedeným rozhodnutím byl obviněný uznán vinným přestupky podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, jichž se dopustil jako provozovatel motorového vozidla tím, že v rozporu s ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, neboť

- dne 23. 12. 2021 v 09:52 hod. na pozemní komunikaci v místě na silnici č. I/35 v blízkosti křižovatky s místní komunikací MK 2 v obci Zašová, kde je nejvyšší dovolená rychlost stanovena obecnou úpravou provozu na pozemních komunikacích na 50 km/h, nezjištěný řidič řídil motorové vozidlo zn. Ford Fiesta registrační značky XXX (dále jen „předmětné vozidlo“), a jel rychlostí nejméně 61 km/h (po odečtu tolerance 3 km/h), tedy, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o nejméně 11 km/h;
- dne 31. 12. 2021 v 13:07 hod. na pozemní komunikaci v místě na silnici č. I/35 v blízkosti křižovatky s místní komunikací MK 2 v obci Zašová, kde je nejvyšší dovolená rychlost stanovena obecnou úpravou provozu na pozemních komunikacích na 50 km/h, nezjištěný řidič řídil předmětné vozidlo a jel rychlostí nejméně 60 km/h (po odečtu tolerance 3 km/h), tedy, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o nejméně 10 km/h;
- dne 31. 12. 2021 v 15:46 hod. na pozemní komunikaci v místě na silnici č. I/35 v blízkosti křižovatky s místní komunikací MK 2 v obci Zašová, kde je nejvyšší dovolená rychlost stanovena obecnou úpravou provozu na pozemních komunikacích na 50 km/h, nezjištěný řidič řídil předmětné vozidlo a jel rychlostí nejméně 58 km/h (po odečtu tolerance 3 km/h), tedy, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o nejméně 8 km/h.

Tímto jednáním nezjištěný řidič porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se jednání majícího znaky přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Překročení rychlosti byla zjištěna měřidlem UnicamSPEED-R – automatizovaným systémem používaným bez obsluhy.

[2] Za toto jednání správní orgán obviněnému s odkazem na ust. § 125f odst. 4 a § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu uložil správní trest pokuty ve výši 2.000 Kč. Zároveň byla obviněnému dle ust. § 95 odst. 1 přestupkového zákona a podle § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., ve znění pozdějších předpisů, uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáním přestupku v paušální částce 1.000 Kč.

[3] Rozhodnutí o přestupku bylo obviněnému oznámeno doručením do vlastních rukou dne 14. 11. 2022. Proti rozhodnutí obviněný dne 23. 11. 2022 odvolání. Odvolací orgán konstatuje, že v osmnáctistránkovém odvolání, byť je strukturováno, lze jen velmi obtížně hledat odvolací námítky, neboť zanikají mezi komentáři obviněného.

[4] Obviněný napadá způsob vyřízení jeho námítky podjatosti tajemníkem Městského úřadu Valašské Meziříčí Ing. Josefem Matochou a navrhuje vyloučení Ing. Josefa Matochy, resp. Odboru přestupkového Městského úřadu Valašské Meziříčí z projednávání tohoto případu a jeho vyřešení Krajským úřadem Zlínského kraje, případně jeho předání do jiného libovolného kraje. Po subjektivním zhodnocení činnosti Ing. Josefa Matochy se lze těžko odvolávat na to, že nebyl zjištěn nepřátelský vztah. Ing. Josef Matocha přitom mohl na podřízené pracovníky vyvíjet nátlak a ovlivňovat způsob řešení tohoto případu. Obviněný namítá, že správní orgán nevyužil všech svých možností, aby se dobral v zájmu společnosti skutečného stavu věci ve spojitosti s provozováním automatického technického prostředku používaného bez obsluhy (dále také „ATP“), rovněž naplnil skutkovou podstatu trestného činu § 209 trestního zákoníku s cílem maximalizace zisku z jeho provozu. Rovněž smyslem zamítnutí návrhu na nařízení ústního jednání bylo co nejrychleji uzavřít řízení a nemuset se zabývat otázkami kolem ATP. Správní orgán rovněž porušil ust. § 57 odst. 1 správního řádu, neboť nepodal podnět k zahájení řízení před příslušným správním orgánem k otázce nelegálnosti instalace ATP a legitimacy výzev k zaplacení určené částky. Obviněný navrhuje zjistit právní stanovisko, neboť správní orgán není oprávněn k vydávání stanovisek. Obviněný rovněž namítá, že správní orgán zamítnutím návrhu na nařízení ústního jednání fakticky obviněnému znemožnil vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí. Ve chvíli, kdy se obviněný dozvěděl o zamítnutí návrhu na nařízení ústního jednání, již nebylo možné se vyjádřit ani písemně, neboť bylo vydáno současně s rozhodnutím ve věci. Správní orgán měl obviněného uvědomit o tom,

že podáním žádosti o nařízení ústního jednání přijde o možnost vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, neboť mu vyprší lhůta pro vyjádření. Správní orgán je dále podle obviněného vinen porušením ust. § 184 trestního zákoníku, když tvrdí, že obviněný o sdělení jakékoli skutečnosti k projednávané věci dosud neprojevil zájem. Obviněný v tomto bodu požaduje po správním orgánu písemnou omluvu. Obviněný dále rozporuje závažnost přestupků – ke spáchání přestupků došlo v úseku, v němž se nenalézá žádný přechod pro chodce a ani jednáním nezjištěného řidiče nedošlo k ohrožení žádné osoby v blízkosti autobusové zastávky a železničního přejezdu. Za odlišné hodnocení správního orgánu obviněný požaduje omluvu. Ve vztahu k zástavbě obviněný namítá, že domy XXX se nacházejí za železničním náspem a není z nich přímý přístup na silnici č. I/35. Dům XXX působí jako neobývaný, jako spojnicí nevyužívá silnici č. I/35, ale primárně místní zpevněnou komunikaci. Je s podivem, že kolem blízkého domu XXX je možno jezdit rychlostí 90 km/h. Místo, kde dochází ke zvýšenému pohybu chodců, se nachází z pohledu výjezdu z obce před místem měření rychlosti, neboť ATP se nachází 25 m za přechodem pro chodce. Obviněný dává k zamyšlení, do jaké míry je normální vymáhat pokuty za domnělé dopravní přestupky, když v budově Městského úřadu Valašské Meziříčí jsou ohroženi lidé uzamčením nouzových východů. Obviněný dále správnímu orgánu vyčítá, že nezjistil legitimitu používání ATP a nepostupuje tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Obviněný se také domnívá, že správní orgány porušují GDPR. Obviněný dále uvádí, že ATP bylo používáno v rozporu s pokyny výrobce, správní orgán navíc nemá k dispozici servisní smlouvu pro období mezi 1. 12. 2021 až 28. 2. 2022. Obviněný navrhuje postoupit věc Okresnímu státnímu zastupitelství z důvodu podezření pro trestný čin obecného ohrožení. Obviněný navrhuje psychiatrické vyšetření Mgr. Bc. Sylvy Kocurové pro ověření, zda Mgr. Bc. Sylva Kocurová netrpí poruchou bájevé lhavosti.

[5] Odvolací orgán na základě odvolacích námitek doplnil spisový materiál o smlouvu č. NS/0042/2021/MP o nájmu, převod práva k užívání zařízení na obecním majetku, výřez mapy, na které jsou uvedeny kilometry (jedná se o výstup z dočasné náhrady za Geoportál ŘSD, který je v současnosti nedostupný), vyznačení umístění měřicího zařízení a smlouvu o dílo.

[6] Obviněný se s těmito podklady pro rozhodnutí seznámil a navrhl, aby byl spisový materiál doplněn také o veškeré dodatky a změny smlouvy č. NS/0042/2021/MP (viz bod 7.2 příslušné smlouvy), případně aby bylo dáno na vědomí, že u smlouvy nejsou žádné dodatky a změny evidovány. Starosta obce Zašová měl totiž podepsat i okamžité měření rychlosti. Dále obviněný navrhl, aby byl spisový materiál doplněn o objednávku č. OBJ/0572/2022/MP ze dne 1. 5. 2022 a dále všechny další smlouvy navazující na tuto objednávku.

II.

[7] Odvolací orgán nejprve zkonstatoval, že podané odvolání je odvoláním přípustným (tj. podaným osobou k tomu oprávněnou a směřující proti rozhodnutí, vůči kterému odvolání bylo možno podat), a dále odvoláním včas podaným.

[8] Odvolání není důvodné.

III.

[9] Podle ust. § 98 odst. 1 přestupkového zákona odvolací orgán přezkoumává napadené rozhodnutí v plném rozsahu.

1. Rekapitulace spisu:

[10] Z prvotního spisového materiálu zpracovaného Městskou Valašské Meziříčí policií vyplývá, že dne 23. 12. 2021 v 09:52 hod. v obci Zašová na silnici č. I/35 v blízkosti křižovatky s místní komunikací MK 2 byla rychloměrem UnicamSPEED-R, v. č. CAM21005180 předmětnému vozidlu naměřena rychlost jízdy 61 km/h (po odečtu tolerance ± 3 km/h). V daném úseku je stanovena maximální rychlost jízdy 50 km/h. Měření rychlosti bylo provedeno v automatizovaném režimu bez obsluhy.

[11] Dále z prvotního materiálu vyplývá, že dne 31. 12. 2021 v 13:07 hod. v obci Zašová na silnici č. I/35 v blízkosti křižovatky s místní komunikací MK 2 byla rychloměrem UnicamSPEED-R, v. č. CAM21005180 předmětnému vozidlu naměřena rychlost jízdy 60 km/h (po odečtu tolerance ± 3 km/h). V daném úseku je

stanovena maximální rychlost jízdy 50 km/h. Měření rychlosti bylo provedeno v automatizovaném režimu bez obsluhy.

[12] Taktéž z prvotního materiálu vyplývá, že dne 31. 12. 2021 v 15:46 hod. v obci Zašová na silnici č. I/35 v blízkosti křižovatky s místní komunikací MK 2 byla rychloměrem UnicamSPEED-R, v. č. CAM21005180 předmětnému vozidlu naměřena rychlost jízdy 58 km/h (po odečtu tolerance ± 3 km/h). V daném úseku je stanovena maximální rychlost jízdy 50 km/h. Měření rychlosti bylo provedeno v automatizovaném režimu bez obsluhy.

[13] Správní orgán vydal dne 21. 1. 2022 výzvy k zaplacení určené částky podle ust. § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu (dále jen „výzva“), již stanovil v prvních dvou případech na 700 Kč a ve třetím případě na 500 Kč. Správní orgán zároveň poučil provozovatele, že má právo namísto zaplacení určené částky písemně oznámit správnímu orgánu osobu řidiče, která vozidlo řídila, to vše do 15 dnů od doručení této výzvy. Tuto výzvu zaslal provozovateli předmětného vozidla.

[14] Ačkoli provozovatel výzvy převzal do vlastních rukou, nijak na ně nereagoval. Správní orgán proto věc vůči nezjištěnému řidiči odložil.

[15] Správní orgán dne 11. 4. 2022 zahájil řízení o přestupku provozovatele vozidla podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu a provozovateli sdělil, že dle jeho názoru byly shromážděny dostatečné podklady pro vydání rozhodnutí, dal mu možnost se s nimi seznámit a vyjádřit se k nim. Obviněný požádal o nařízení ústního jednání. Správní orgán dne 10. 5. 2022 vydal usnesení, kterým návrh obviněného na nařízení ústního jednání zamítl. Téhož dne vydal správní orgán i rozhodnutí ve věci. Obviněný se odvolal proti usnesení o zamítnutí návrhu na nařízení ústního jednání i proti rozhodnutí ve věci. Odvolací orgán odvolání proti usnesení o zamítnutí návrhu na nařízení ústního jednání a usnesení potvrdil. Rozhodnutí ve věci však zrušil a věc vrátil novému projednání.

[16] Správní orgán v duchu rozhodnutí odvolacího orgánu doplnil dokazování a obviněnému umožnil, aby se s podklady pro rozhodnutí seznámil, čehož obviněný využil a následně se k nim i vyjádřil. Součástí jeho vyjádření byla i námitka podjatosti Mgr. Bc. Sylvie Kocurové, jakož i všech úředníků správního orgánu. Tajemník Městského úřadu Valašské Meziříčí Ing. Josef Matocha o této námitce rozhodl tak, že Mgr. Eva Kamasová, vedoucí odboru přestupkového jako nadřízená Mgr. Bc. Sylvie Kocurové a všech dalších úředníků správního orgánu majících na starosti agendu dopravních přestupků není vyloučena z projednávání a rozhodování věci. Poté Mgr. Eva Kamasová vydala usnesení, kterým rozhodla, že Mgr. Bc. Sylva Kocurová a všichni ostatní úředníci správního orgánu, kteří mají na starosti agendu dopravních přestupků, nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování věci. Následně se obviněný opět seznámil s podklady pro rozhodnutí. Poté již správní orgán nečinil žádné úkony a dne 11. 11. 2022 vydal rozhodnutí, proti němuž se obviněný odvolal.

2. Námitka podjatosti:

[17] K námitce podjatosti, kterou obviněný ve svém odvolání vznesl proti tajemníku Městského úřadu Valašské Meziříčí Ing. Josefu Matochovi, odvolací orgán uvádí, že podle ust. § 14 odst. 3 správního řádu účastník řízení může namítnout podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví. K námitce se nepřihlédne, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil. O námitce rozhodne bezodkladně usnesením služebně nadřízený úřední osoby nebo ten, kdo má obdobné postavení.

[18] Dle názoru odvolacího orgánu tajemník Městského úřadu Valašské Meziříčí Ing. Josef Matocha námitku podjatosti, kterou obviněný vznesl vůči Mgr. Bc. Sylvě Kocurové a všem dalším úředníkům Městského úřadu Valašské Meziříčí, vyřídil věcně správně. Obviněný totiž jejich podjatost opíral o domněnku, že mzdové náklady budou hrazeny z vybraných pokut.

[19] Předně odvolací orgán upozorňuje, že podle § 14 odst. 2 správního řádu ve znění účinném od 1. 11. 2018 platí, že úřední osoba není vyloučena podle odstavce 1, pokud je pochybnost o její nepodjatosti vyvolána jejím služebním poměrem nebo pracovněprávním nebo jiným obdobným vztahem ke státu nebo k územnímu samosprávnému celku. Námitka obviněného tak nemůže ex lege vést k vyloučení žádné úřední osoby z přestupkového řízení s ním vedeného a odvolací orgán by se takovou námitkou nemusel dále zabývat.

[20] Odvolací orgán uvádí, že nespátřuje žádný problém v situaci, kdy příjem z pokut ukládaných za projednané přestupky je příjmem **územně samosprávného celku**, z něhož je financovaná činnost správního orgánu včetně mzdových nákladů. Jedná se o respektování zákonné úpravy, a to konkrétně ust. § 125e odst. 2 zákona o silničním provozu (do 30. 6. 2017 tuto úpravu obsahoval § 13 odst. 3 starého přestupkového zákona), nebo také ust. § 62 odst. 4 správního řádu, pokud daný správní orgán využije institut uložení pořádkové pokuty. Rozhodnutí správního orgánu navíc není konečné a podléhá přezkumu prováděným nadřízeným správním orgánem, jemuž **žádný příjem z pokut uložených podřízeným správním orgánem do rozpočtu neplyne**. V žádném případě tak nehrozí porušení zásady *nemo iudex in re sua* – nikdo nesmí být soudcem ve svém vlastním sporu. Stejně tak je zajištěno naplnění další zásady *sine ira et studio* – bez hněvu a zaujatosti.

[21] Odvolací orgán proto nemá důvod spatřovat možnou zaujatost oprávněných úředních osob na projednávání přestupkových věcí v takové situaci, když stav namítaný obviněným je dán přímo obecně závazným právním předpisem. Územně samosprávné celky navíc nemohou s vybranými penězi volně disponovat, jak se snad obviněný domnívá, neboť nakládání s veřejnými prostředky podléhá zákonným rozpočtovým pravidlům a finanční kontrole (viz zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů). Není proto možné odměňovat úřední osoby podle kritérií, která by snižovala jejich nezávislost, nebo by mohla vést k nežádoucím důsledkům. Pro doplnění odvolací orgán dodává, že obdobně sociální legislativa v dopravě v celé Evropské unii zakazuje dopravcům odměňovat řidiče podle počtu ujetých kilometrů nebo počtu dovezených nákladů. Má-li obviněný pocit, že tomu je jinak, pak tuto skutečnost musí prokázat.

[22] Dále odvolací orgán uvádí, že pro možnou podjatost úředníků je zcela lhostejné i to, zda Město Valašské Meziříčí má v rozpočtovém plánu příjem z pokut v sankčních řízeních a v jaké výši. Město Valašské Meziříčí je územním samosprávným celkem a logicky musí dodržovat právní předpisy (nejen) týkající se hospodaření. Podle § 7 odst. 1 písm. d) zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů (dále jen „rozpočtový zákon“) mezi příjmy obcí patří příjmy z vlastní správní činnosti včetně příjmů z výkonů státní správy, k nimž je obec pověřena podle zvláštních zákonů, zejména ze správních poplatků z této činnosti, příjmy z vybraných pokut a odvodů uložených v pravomoci obce podle tohoto zákona nebo zvláštních zákonů, pokud není dále stanoveno jinak.

[23] Tyto příjmy obec musí spravovat přezkoumatelným a správným způsobem, a proto také musí zpracovat rozpočtový výhled ve smyslu § 3 rozpočtového zákona, do něhož musí mj. zpracovat souhrnné základní údaje o příjmech a výdajích. Takový rozpočtový výhled tvoří podklad pro tvorbu vlastního ročního rozpočtu (§ 4 rozpočtového zákona). Obec, obdobně jako třeba kraj proto chtě nechtě musí kvalifikovaně odhadnout a určit rozpočtový rámec i pro příjmy z pokut za přestupky, protože se jedná o příjmy rozpočtu obce definované zákonem.

[24] Nenastává proto situace vyloučení všech úředních osob, a tudíž není třeba pověřovat žádný jiný správní orgán ve smyslu § 131 odst. 4 správního řádu. Předání věci ve smyslu výše uvedeného ustanovení správnímu orgánu v sousedním správním obvodu je vždy otázkou moci úřední, tedy je aktivováno nikoliv procesním návrhem účastníka řízení, ale tím, že situace vyloučení všech oprávněných úředních osob nastává. Návrh účastníka řízení na tento postup tak odpovídá pouze podnětu, o němž není třeba nijak rozhodovat, ale pouze se zabývat jeho důvodností ve smyslu § 42 správního řádu. Navíc v takovém případě by příjem z eventuálně uložené pokuty (pokud by hypoteticky bylo rozhodnuto o vině přestupkem) neplynul do rozpočtu Města Vsetína, ale do rozpočtu obce, která by řízením v I. stupni byla pověřena.

[25] Co se týká námitky podjatosti Ing. Josefa Matochy, vyvozuje-li obviněný jeho podjatost z odůvodnění usnesení ze dne 15. 9. 2022, pak se jedná o námitku opožděnou. Obviněný toto usnesení převzal do vlastních rukou dne 19. 9. 2022, námitka podjatosti však byla až součástí odvolání ze dne 23. 11. 2022, tj. vznesena o dva měsíce později.

[26] V okamžiku, kdy je o přestupku již rozhodnuto a žádná úřední osoba správního orgánu se už na žádných dalších úkonech v řízení nijak nepodílí, postrádá námitka podjatosti sebemenšího smyslu. Není-li tato námitka uplatněna v situaci, kdy se konkrétní úřední osoba ještě podílí na vedení řízení, a tedy pokračuje v činnosti, pak lze námitku podjatosti uplatněnou teprve až v odvolání považovat toliko za jeden z odvolacích důvodů napadeného rozhodnutí.

[27] Správní řád v žádném ze svých ustanovení blíže neurčuje důvody, pro něž musí být pracovník vyloučen, nicméně lze za ně považovat např. blízké příbuzenské nebo rodinné vztahy, důvěrné přátelství nebo

naopak nepřátelství, přímý majetkový nebo jiný osobní zájem, nebo má tento zájem osoba pracovníkovi blízká, skutečnost, že pracovník zastupuje účastníka řízení nebo je ve věci sám účastníkem řízení, svědkem nebo znalcem, případně je to existence pracovněprávního vztahu, kdy je pracovník účastníkem řízení přímo pracovně podřízen.

[28] Odvolací orgán si prostudoval celý spisový materiál, ale nezjistil, že by ze strany správního orgánu bylo vůči obviněnému postupováno nějak nestandardně nebo snad dokonce protizákonně. To, že Ing. Josef Matocha neshledal námitku podjatosti vůči Mgr. Evě Kamasové a následně ani ona vůči Mgr. Bc. Sylvě Kocurové a všem dalším úředníkům Městského úřadu Valašské Meziříčí důvodnou, nelze hodnotit jako nepřátelský vztah vůči obviněnému. Ing. Josef Matocha jistě může z titulu své vedoucí pozice ovlivňovat způsob řešení případu obviněného, nicméně pokud tak činil, ze správního spisu se nepodává, že by jakkoli vybočil ze zákonných mezí. Přezkum zákonnosti je právě předmětem tohoto rozhodnutí.

[29] Ze všech okolností, které jsou odvolacímu orgánu známy, nelze na podjatost spočívající v poměru k věci u Ing. Josefa Matochy usuzovat. Jmenovaný nemá žádný vztah k obviněnému, a to ani přátelský, a ani zjevně nepřátelský. Nemá také žádný osobní zájem na výsledku řízení a ani se neúčastnil projednávání v téže věci na jiném stupni. Nelze ani usuzovat na případné jiné skutečnosti, které by nasvědčovaly jeho vyloučení.

[30] Přesto však odvolací orgán nalezl deficit usnesení ze dne 15. 9. 2022. Obviněný byl totiž v závěru tohoto usnesení poučen, že proti tomuto usnesení se v souladu s ust. § 76 odst. 5 správního řádu nelze odvolat. Usnesení se pouze poznamenává do spisu. Tak tomu ale ve skutečnosti není, neboť usnesení o námitce podjatosti se oznamuje se účastníkům řízení, jako to bylo i v tomto případě.

[31] Poradní sbor ministra vnitra ke správnímu řádu a správnímu trestání ve svém závěru č. 166 dovodil, že usnesení o námitce podjatosti podle § 14 odst. 3 SpŘ se oznamuje pouze účastníkovi řízení, který námitku podjatosti uplatnil. V odůvodnění tohoto závěru poradní sbor uvedl: „*O námitce podjatosti se rozhoduje usnesením, jímž se toliko upravuje vedení řízení před správním orgánem, tedy rozhodnutím procesní povahy. Obecná úprava oznamování usnesení nasvědčuje tomu, že usnesení o námitce podjatosti se oznamuje všem účastníkům řízení. Podle § 76 odst. 3 správního řádu se totiž usnesení oznamuje podle § 72 správního řádu, tj. doručením stejnopisu písemného vyhotovení účastníkům řízení nebo ústním vyhlášením, nestanoví-li zákon, že se pouze poznamená do spisu. Při posuzování otázky, komu se má usnesení o námitce podjatosti oznamovat, je však kromě uvedeného formálního argumentu třeba zohlednit skutečnost, že právo podat námitku podjatosti je individuálním procesním právem účastníka řízení, a proto není důvodu, proč usnesení o této námitce oznamovat i ostatním účastníkům řízení, kteří ji mohli sami uplatnit.*“

[32] Proti usnesení o námitce podjatosti se lze odvolat, přičemž se proti němu může odvolat účastník, jemuž se usnesení oznamuje (viz § 76 odst. 5 věta první správního řádu). O tom, zda proti usnesení lze podat odvolání, by měla být osoba, které se usnesení oznamuje, poučena v poučení, jež je náležitostí usnesení. Lze dodat, že odvolání proti usnesení nemá odkladný účinek (viz § 76 odst. 5 věta druhá správního řádu) a v řízení lze tedy pokračovat za účasti úřední osoby, proti níž námitka směřovala, i přes případně podané odvolání.

[33] V projednávaném případě ke slovu přichází ust. § 83 odst. 2 správního řádu, podle něhož v případě chybějícího, neúplného nebo nesprávného poučení podle § 68 odst. 5 lze odvolání podat nejpozději do 90 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Tato lhůta tak v projednávaném případě byla zachována. Odvolací orgán proto z procesní opatrnosti odvolací námitku věnované usnesení ze dne 15. 9. 2022 považoval za odvolání proti tomuto usnesení. Rozhodl proto rovněž i o tomto odvolání, a to tak, že odvolání se zamítá a usnesení o námitce podjatosti se potvrzuje.

[34] Usnesení o námitce podjatosti ze dne 20. 9. 2022 již obsahovalo správné poučení o odvolání, obviněný však odvolání proti němu nepodal.

3. Vedení správního řízení:

[35] Odvolací orgán se neztotožňuje s námitkou obviněného, že správní orgán zamítnutím návrhu na nařízení ústního jednání fakticky obviněnému znemožnil vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí. Ve chvíli, kdy se obviněný dozvěděl o zamítnutí návrhu na nařízení ústního jednání, již nebylo možné se vyjádřit ani písemně, neboť bylo vydáno současně s rozhodnutím ve věci. Správní řízení je zásadně ovládáno zásadou jednotnosti řízení, a proto obviněný má možnost se vyjádřit a navrhnout důkazy po celou dobu řízení, a to

včetně řízení odvolacího, a správní orgány jsou povinny se tím náležitě vypořádat. O tomto také hovoří ust. § 36 odst. 1 správního řádu, podle něhož nestanoví-li zákon jinak, jsou účastníci oprávněni navrhnout důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí. V projednávané věci navíc bylo rozhodnutí správního orgánu ze dne 9. 5. 2022 zrušeno a věc správnímu orgánu vrácena k novému projednání. Obviněný tak měl dostatek příležitostí se vyjádřit a navrhnout důkazy v tomto novém řízení, což obviněný využil.

[36] Je pravdou, že správní orgán může rovněž podle ust. § 36 odst. 1 správního řádu usnesením prohlásit, dokdy mohou účastníci činit své návrhy. Jedná se o reakci na případy, kdy je potřeba z důvodu rychlosti a hospodárnosti řízení koncentrovat řízení. V této souvislosti je třeba vykládat i ust. § 39 odst. 1 správního řádu, podle něhož správní orgán účastníkovi určí přiměřenou lhůtu k provedení úkonu, pokud ji nestanoví zákon a je-li toho zapotřebí. Určením lhůty nesmí být ohrožen účel řízení ani porušena rovnost účastníků. Usnesení o určení lhůty se oznamuje pouze tomu, komu je určena, popřípadě i tomu, jehož se jinak přímo dotýká. Na to navazuje odstavec druhý, který normuje, že lhůtu určenou správním orgánem může na žádost účastníka správní orgán za podmínek stanovených v odstavci 1 usnesením přiměřeně prodloužit.

[37] Z dikce ust. § 39 odst. 1 správního řádu je zřejmé, že určení přiměřené lhůty k provedení úkonu usnesením se aplikuje tam, kde konkrétní lhůta nevyplývá ze zákona a zároveň je určení lhůty zapotřebí. Jedná se tak o případy, kdy určení lhůty je zapotřebí k omezení doby, do kdy mohou účastníci činit své návrhy. V takovém případě je třeba lhůtu stanovit usnesením, aby účastník řízení mohl odvoláním brojit proti lhůtě, která ho fakticky limituje v jeho ústavně zaručeném právu na vyjádření k důkazům.

[38] Lhůta určená správním orgánem I. stupně k vyjádření k podkladům je lhůtou pouze pořádkovou. Správní orgány nemohou obviněného žádnou lhůtou limitovat v jeho vyjádřeních a v navrhování nových důkazů. Jedná se pouze o realizaci zásady legitimního očekávání. Nelze ji chápat jako poslední možnost pro vyjádření, ale jako upozornění, že po uplynutí této doby obviněný může očekávat vydání rozhodnutí. Správní orgán proto postupoval zákonně a odvolací orgán neshledal, za co by se měl obviněnému omlouvat.

[39] Odvolací orgán považuje za vhodné upřesnit vyjádření správního orgánu, že není oprávněn k vydávání právních stanovisek. Vydávání závazných stanovisek správními orgány předpokládá ust. § 149 správního řádu, jestliže tak stanoví zvláštní zákon. Zákon o silničním provozu ani přestupkový zákon s vydáváním závazných stanovisek v přestupkovém řízení nepočítá. Správní orgány však vždy z povahy věci jsou nejen oprávněny, ale povinny k výkladu právních norem. Jsou povinny zaujmout k věci právní stanovisko, tj. právní normy aplikovat. Výsledkem aplikace právních norem však není závazné stanovisko, ale vydání rozhodnutí, z něhož musí být zřejmé, jak správní orgán rozhodl a z jakého důvodu, tj. jak právní normy aplikoval.

[40] Odvolací orgán nezjistil pochybení správního orgánu v průběhu vedení správního řízení v prvním stupni takové závažnosti, aby postupem správního orgánu byl obviněný zkrácen na právech, která mu přísluší, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí.

4. Znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu:

[41] Přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu se dopustí fyzická osoba tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h nebo mimo obec o méně než 30 km/h. V měřeném místě je rychlost stanovena obecnou úpravou provozu na pozemních komunikacích pro jízdu v obci, konkrétně ustanovením § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, kde je uvedeno, že v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km/h, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km/h.

[42] Překročení rychlosti předmětného vozidla je zcela zjevné ze snímků, které jsou součástí spisového materiálu.

[43] Spisový materiál dále obsahuje ověřovací list č. 8012-OL-70575-21 ze dne 23. 11. 2021, potvrzující, že použitý rychloměr je ověřen a lze jej používat k měření rychlosti, když platnost tohoto ověření končí dne 22. 11. 2022. Pokud tedy byla tímto přístrojem změřena rychlost předmětného vozidla ve výše uvedených dnech, nelze než konstatovat, že se tak stalo v době, kdy přístroj měl požadované metrologické vlastnosti.

[44] Součástí spisového materiálu je rovněž i Veřejnoprávní smlouva o výkonu úkolů městské policie stanovené zákonem č. 553/1991 sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „veřejnoprávní

smlouva“) ze dne 8. 9. 2021. Čl. III odst. 2 veřejnoprávní smlouvy zakotvuje oprávnění Městská policie Valašské Meziříčí na území obce Zašová za účelem zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích provádět měření rychlosti v souladu s příslušnými právními předpisy. Dle čl. V. odst. 1 je veřejnoprávní smlouva uzavřena na dobu neurčitou a nabývá účinnosti dnem právní moci rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje o udělení souhlasu k uzavření této smlouvy. Součástí spisového materiálu je rovněž rozhodnutí Odboru právního Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 20. 9. 2021, které nabylo právní moci dne 8. 10. 2021, kterým byl udělen souhlas s uzavřením této veřejnoprávní smlouvy. Je tedy prokázáno, že Městská policie Valašské Meziříčí byla ve dnech zjištění překročení rychlosti předmětným vozidlem oprávněna měřit rychlost v obci Zašová.

[45] Dále spisový materiál obsahuje písemnost „I/35 Zašová, měření rychlosti“ – určení místa měření ze dne 10. 8. 2021 (dále jen „souhlas“). Touto písemností Policie České republiky udělila souhlas s měřením rychlosti Městskou policií Valašské Meziříčí v intravilánu obce Zašová, sil. I/35 v km cca 316,210 – 316,550. Měření rychlosti lze provádět za podmínky, že před začátkem měřeného úseku bude v obou směrech jízdy umístěno dopravní značení IP 31a Měření rychlosti. Souhlas je vydán na dobu určitou do 31. 12. 2022. Z výřezu mapy, na které jsou uvedeny kilometry, vyznačení umístění měřicího zařízení jejich porovnání se snímky z měření je zřejmé, předmětné vozidlo v době měření se nacházelo v úseku, který byl schválen Policií ČR. Součástí spisového materiálu je rovněž fotografie tohoto dopravního značení ze směru, z kterého předmětné vozidlo jelo. Je tedy zřejmé, že podmínky souhlasu ve smyslu ust. § 79a zákona o silničním provozu byly naplněny.

[46] Ve spisovém materiálu se také nachází výtisk ze Zpravodaje Valašské Meziříčí č. 09/2021, v němž je veřejnost informována o tom, že radary budou hlídat rychlost v úseku mezi přechodem pro chodce na začátku obce ve směru od Valašského Meziříčí po autobusové zastávky za vjezdem do centra Zašové. Podmínka podle ust. § 24b zákona o obecní policii vhodným způsobem uveřejnit stálých automatických technických systémů k pořizování záznamů tak byla splněna.

[47] Rovněž smlouvy č. NS/0042/2021/MP o nájmu, převod práva k užívání zařízení na obecním majetku ani ze smlouvy o dílo mezi Městem Valašské Meziříčí jako objednatelem a společností XXX. jako zhotovitelem nijak nepotvrzují podezření obviněného, že by bylo ATP provozováno nezákonně. Správní orgán v tomto směru splnil všechny své zákonné povinnosti. Vzhledem k tomu, že odvolací orgán posuzuje skutkový stav ke dni spáchání přestupků, kdy je evidentní, že se jednalo o úsekové měření rychlosti, případné dodatky smlouvy č. NS/0042/2021/MP o okamžitém měření rychlosti by ke zjištění skutkového stavu nepřispěly. Odvolacímu orgánu není ani zřejmé, jak by ke zjištění skutkového stavu přispěla objednávka č. OBJ/0572/2022/MP ze dne 1. 5. 2022 a dále všechny další smlouvy navazující na tuto objednávku, když toto neuvádí ani obviněný. Vyžádání těchto dokumentů je pro zjištění skutkového stavu věci nadbytečné.

[48] Odvolací orgán upozorňuje, že není úkolem správního orgánu využít všechny důkazní prostředky, které se nabízely k prokázání přestupku. Existují-li dvě sady důkazů, ukazující na dvě rozdílné verze příběhu, není třeba v takové situaci provádět další dokazování, neboť kritériem věrohodnosti důkazů není jejich množství, ale kvalita a jejich schopnost vykreslit skutkový děj v souladu se zásadou omezené materiální pravdy. Není cílem správního řízení zcela vyplnit mozaiku zkoumaného skutkového děje do posledního kamínku, ale provedeným dokazováním je nutné zjistit obraz, který předmětná mozaika ukrývá, a vyloučit, že může ukrývat obrazec jiný.

[49] Domněnku obviněného, že ATP bylo používáno v rozporu s pokyny výrobce, odvolací orgán považuje za naprosto lichou, nic takového z těchto snímků nevyplývá. Jako jediný důvod této své domněnky obviněný uvedl absenci servisní smlouvy pro období mezi 1. 12. 2021 až 28. 2. 2022 ve spisovém materiálu. Odvolací orgán v tomto ohledu upozorňuje, že zpochybňuje-li obviněný některý z provedených důkazů, přesouvá se důkazní břemeno na něj. V rozsudku č. j. 3 As 9/2013-35 Nejvyšší správní soud zdůraznil, že „(p)rimárně je důkazní břemeno na správním orgánu (řízení o přestupku vychází ze zásady oficiality), pokud je však tvrzením obviněného z přestupku některý z důkazů zpochybněn, přesouvá se důkazní břemeno na jeho stranu a je pouze na něm, aby svá tvrzení prokázal (srov. § 52 správního řádu). Názor stěžovatele by v podstatě znamenal, že jakékoli jeho tvrzení musí dokazovat správní orgán, což by vedlo ke zcela absurdním situacím.“

[50] Odvolací orgán se neztotožňuje s námitkou obviněného, že provozem ATP dochází k porušení GDPR. Jak bylo vysvětleno výše, ATP je instalováno a používáno na daném místě na základě zákona a v jeho mezích. Veřejnost byla o jeho instalaci předem informována, nemůže tak dojít ke skrytému nahrávání. Ke zpracování

osobních údajů dochází v souladu s čl. 6 odst. 1 písm. E nařízení GDPR, tj. zpracování je nezbytné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce.

[51] Odvolací orgán konstatuje, že nezjištěný řidič formální znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu naplnil. Co se týče materiálního znaku přestupku, odvolací orgán uvádí, že zákonodárce při stanovení maximálních rychlostí pro jízdu v obci vycházel z předpokladu prevence všech účastníků silničního provozu, aby se zabránilo kolizím a dopravním nehodám v silničním provozu. Smyslem stanovení maximální dovolené rychlosti pro jízdu v obci dle ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu je ochrana života, zdraví a majetku obyvatel obce a účastníků provozu na pozemních komunikacích, jakož i zajištění bezpečnosti a plynulosti dopravy. Nezjištěný řidič byl povinen dodržet stanovenou maximální rychlost v obci 50 km/h, aby mohl v případě zcela nečekaného výskytu chodce, cyklisty, zvířete apod., kritickou situaci řešit.

[52] Toto nebezpečí přitom bylo vzhledem k místu spáchání přestupku více než pravděpodobné. I na snímcích z měření je patrné, že úsekové měření je zahájeno před přechodem pro chodce, kterým se lze od vlakové zastávky dostat na druhou stranu silnice č. I/35. Na druhé straně ústí na silnici č. I/35 místní komunikace MK 2, která spojuje místní část Luhy se zbylou částí obce Zašová, nacházející se na druhé straně silnice č. I/35. Na hranici konce měřeného úseku se nachází připojení výjezdu nejen od domu č. p. 374, ale i domů č. p. 283, 774, 367 a 125 směrem k centru obce Zašová, a to nejen pro motorová vozidla, ale také pro pěší. Před tímto přechodem pro chodce přitom končí souvislá rodinná zástavba lemující silnici č. I/35, což svádí ke zrychlení. Lze se proto ztotožnit s hodnocením správního orgánu, že přestupky byly spáchány v úseku s přechodem pro chodce, rodinnou zástavbou a zvýšeným pohybem chodců. Odvolací orgán nevidí důvod, za co by se správní orgán měl obviněnému omlouvat. Poznámka obviněného, že v budově Městského úřadu Valašské Meziříčí jsou ohroženi lidé uzamčením nouzových východů, je zcela nepřipadná a s projednávanými přestupky nijak nesouvisí.

[53] Zároveň není důvod věc postupovat Okresnímu státnímu zastupitelství z důvodu podezření pro trestný čin obecného ohrožení, neboť škodlivost protiprávního činu v žádném případě nedosahuje intenzity trestného činu. Nadto v projednávané věci není řešen přestupek nezjištěného přestupce, ale je pouze zkoumáno, byly porušeny povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.

5. Podmínky projednání přestupku podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu

[54] Ust. § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu normuje, že správní orgán přestupek podle odstavce 1 téhož ustanovení projedná, pouze pokud učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku a nezahájil řízení o přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, nebo řízení o přestupku zastavil, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno.

[55] V daném případě správní orgán učinil potřebné kroky již odesláním výzvy podle ust. § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu. Provozovatel na tuto výzvu nic nesdělil. Správní orgán proto postupoval v souladu se zákonem, když podezření ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu odložil a zahájil s obviněným jako provozovatelem vozidla řízení o přestupku dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu.

6. Přestupek podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu

[56] Přestupku dle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu se dopustí právnická nebo fyzická osoba tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. K odpovědnosti fyzické osoby za tento přestupek se nevyžaduje zavinění. Za tento přestupek se uloží pokuta. Pro určení výše pokuty se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje; pokuta však nepřevyší 10.000 Kč. Takovýto způsob řešení lze použít tehdy, pokud porušení pravidel **bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích** nebo se jedná o neoprávněné zastavení nebo stání, a to vždy, pokud porušení povinností

řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje znaky přestupku podle tohoto zákona a nemá za následek dopravní nehodu.

[57] Ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu normuje, že provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.

[58] Výkladem výrazu „zajistit“, se kterým operuje ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, se podrobně zabýval Ústavní soud v nálezu ze dne 16. 5. 2018, č. j. Pl. ÚS 15/16. Dovodil, že slovo „zajistit“ je třeba „vykládat i jako pouhé vyjádření odpovědnosti provozovatele vozidla za případná porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích, k nimž dojde při užití jeho vozidla. Provozovatel vozidla by tak nesl právní následky porušení uvedených povinností, ačkoliv se sám žádného protiprávního jednání nedopustil. V tomto případě by měla jeho odpovědnost podobu odpovědnosti za správní delikt podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, v jejímž důsledku by mu vznikla povinnost zaplatit pokutu.“... „Takovýto výklad v podstatě ztotožňuje porušení povinností „zajistit“ dodržování povinností řidiče a pravidel provozu na pozemních komunikacích podle § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu s porušením těchto povinností. **Jde o automatický následek tohoto porušení, jemuž provozovatel vozidla, není-li sám jeho řidičem, nemůže účinně zabránit. Splnění povinností provozovatele vozidla tak fakticky závisí výlučně na tom, zda dojde či nedojde k porušení povinností ze strany řidiče.**

[59] *Ve prospěch tohoto výkladu svědčí navazující zákonná úprava správního deliktu podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, ze které vyplývá, že zákon s jednáním provozovatele vozidla, které by „zajistilo“, že nedojde k porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích, ani nepočítá. V této souvislosti lze poukázat na již zmíněnou subsidiaritu stíhání tohoto správního deliktu vůči stíhání příslušného přestupku řidiče vozidla (§ 125f odst. 4, § 125h), která má zamezit tomu, aby byl za stejné jednání, jež vedlo ke spáchání přestupku, postižen současně řidič i provozovatel vozidla.“*

[60] V daném případě není pochyb o tom, že provozovatel nezajistil, aby řidič jeho vozidla (ať již jím byl kdokoli) dodržoval nejvyšší dovolenou rychlost. Způsob spáchání přestupku provozovatele je vymezen zcela v souladu se zákonem, a to zejména s přihlédnutím k tomu, že odpovědnost provozovatele vozidla za projednávaný přestupek stojí na principu objektivní odpovědnosti, tj. nevyžaduje se zavinění. Jedná se o přestupek svou povahou ohrožující, není tak rozhodné, že obviněný svým jednáním konkrétně nikoho neohrozil ani neomezil.

[61] K naplnění materiální stránky přestupku provozovatele vozidla se vyjadřoval i Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 2 As 212/2020 – 26 ze dne 20. 1. 2021: „Ustanovení § 125f odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu záměrně odkazuje pouze na „znaky přestupku podle tohoto zákona“. Součástí skutkové podstaty přestupku provozovatele vozidla tak nečiní ty znaky přestupku, které vyplývají z obecné právní úpravy přestupkové odpovědnosti či analogicky aplikovaných zásad trestního práva. Ke zkoumání těchto znaků je dán prostor v řízení o přestupku řidiče vozidla, nikoliv však v řízení o přestupku provozovatele vozidla (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2017, č. j. 3 As 114/2016 - 46). Uvedené ustanovení nelze vykládat tak, že správní orgány jsou v řízení o přestupku provozovatele vozidla povinny zjišťovat, zda byly naplněny všechny předpoklady přestupkové odpovědnosti řidiče vozidla. Prokazování, zda jednání řidiče bylo v rozporu se zákonem v řízení o přestupku provozovatele vozidla, by odporovalo subsidiaritě odpovědnosti za přestupek provozovatele vozidla vůči odpovědnosti za přestupek řidiče vozidla (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2016, č. j. 8 As 156/2016 - 35). Obzvláště u přestupků, jejichž naplnění nevyžaduje zavinění, nebudou mít okolnosti obvykle zkoumané v souvislosti s konkrétní společenskou nebezpečností (např. míra zavinění, vztah pachatele k jednání, způsob jeho spáchání, pohnutky a osoba pachatele) na naplnění materiální stránky přestupku žádný vliv; tyto zvláštní okolnosti však správní orgán může zohlednit při stanovení správního trestu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2011, č. j. 1 Afs 14/2011 - 62).“

7. Uložení správního trestu a náhrady nákladů řízení:

[62] Pro úplnost odvolací orgán dodává, že jednání, za něž je provozovatel vozidla uznán vinným, má znaky přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu spáchaného porušením ust.

§ 18 odst. 4 téhož zákona. Za přešupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu se podle ust. § 125c odst. 5 písm. g) uloží pokuta od 1.500 Kč do 2.500 Kč. Toto rozmezí pokuty se použije i pro případ, že takovéto jednání je projednáno jako přešupek provozovatele vozidla ve smyslu ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, jak vyplývá i z ust. § 125f odst. 4 téhož zákona.

[63] Podle ust. § 37 přešupkového zákona se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přešupku, k tomu, že o některém z více přešupků, které byly spáchány jedním skutkem nebo více skutky, nebylo rozhodnuto ve společném řízení, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem, u pokusu přešupku k tomu, do jaké míry se jednání pachatele přiblížilo k dokonání přešupku, jakož i k okolnostem a důvodům, pro které k jeho dokonání nedošlo, u spolupachatelů k tomu, jakou měrou jednání každého z nich přispělo ke spáchání přešupku, u fyzické osoby k jejím osobním poměrům a k tomu, zda a jakým způsobem byla pro totéž protiprávní jednání potrestána v jiném řízení před správním orgánem než v řízení o přešupku, u právnické nebo podnikající fyzické osoby k povaze její činnosti, u právního nástupce k tomu, v jakém rozsahu na něj přešly výnosy, užítky a jiné výhody ze spáchaného přešupku, a v případě více právních nástupců k tomu, zda některý z nich pokračuje v činnosti, při které byl přešupek spáchán, u pokračujícího, trvajícíchho a hromadného přešupku k tomu, zda k části jednání, jímž byl přešupek spáchán, došlo za účinnosti zákona, který za přešupek stanovil správní trest mírnější než zákon, který byl účinný při dokončení tohoto jednání.

[64] Odvolací orgán po posouzení všech okolností případu vyhodnotil, že pokuta uložená správním orgánem ve výši 2.000 Kč zcela odpovídá těmto kritériím. Přitěžující okolností je zde především četnost přešupků, kdy správní trest pokuty je ukládán za tři přešupy provozovatele. Uložení správního trestu pokuty v polovině sazby je zde namístě. Závažnost přešupků dále zvyšuje místo spáchání přešupků, které bylo detailně popsáno výše.

[65] Dle názoru odvolacího orgánu výše uloženého správního trestu je svým rozsahem způsobila k naplnění své preventivní, sankční a výchovné funkce, jakož i zásady legitimního očekávání obsažené v ust. § 2 odst. 4 správního řádu, kdy správní orgán má dbát, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem, odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

[66] Podle ust. § 95 odst. 1 zákona o přešupcích platí, že správní orgán uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Prováděcí právní předpis, (a to vyhláška č. 520/2005 Sb.) stanoví výši paušální částky nákladů řízení a výši paušální částky nákladů řízení ve zvláště složitých případech nebo byl-li přibrán znalec. V případech hodných zvláštního zřetele lze výši paušální částky na požádání snížit. Odvolací orgán neshledal důvodů, proč by tomu tak měl učinit i v tomto případě.

IV.

[67] Přezkoumáním podaného odvolání tedy odvolací orgán nezjistil žádné skutečnosti, které by odůvodňovaly zrušení správním orgánem vydaného rozhodnutí a zastavení řízení. Přešupek byl zjištěn dostatečně spolehlivě a jeho spáchání bylo jednoznačně prokázáno. Rovněž i správní trest za tento přešupek byl uložen zcela v souladu se zákonem. Vzhledem k tomu, že odvolací orgán došel k závěru, že napadené rozhodnutí vychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, že je v souladu s veřejným zájmem, současně není v rozporu s právními předpisy a ani není nesprávné, rozhodl odvolací orgán tak, že odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu potvrdil.

[68] Návrh obviněného na psychiatrické vyšetření Mgr. Bc. Sylvy Kocurové pro ověření, zda Mgr. Bc. Sylva Kocurová netrpí poruchou bájivé lhavosti, odvolací orgán vnímá jako hrubě urážející její osobu a znevažující postavení úřední osoby při výkonu její pravomoci. Stejným způsobem reflektuje návrh obviněného na „*co nejdelsí prodlužování správního řízení tak, aby měl odvolatel dostatek příležitostí vychutnat si rafinovanou a obohacující komunikaci s dámou Mgr. Bc. Sylvou Kocurovou (návrh napsán v inverzní podobě tak, aby se odvolatel nevystavoval riziku pokuty za hrubě urážlivé podání)*“.

[69] Odvolací orgán je přesvědčen, že i v asymetrických vztazích, do nichž občané dnes a denně vstupují, platí určité normy slušnosti, zdvořilosti a pravidla obecně přijatelné komunikace, které je nutno zachovávat. Vyjádření obviněného přitom není důsledkem vypjaté situace, ale chladnokrevnou kalkulací s cílem znevažít a zesměšnit osobu Mgr. Bc. Sylvy Kocurové a způsob její práce. Výraznou přitěžující navíc je, že toto

hodnocení její osoby obsahovalo odvolání, o kterém rozhodoval jiný správní orgán. Cílem tohoto vyjádření tak bylo poškodit Mgr. Bc. Sylvu Kocurovou poškodit i před tímto jiným správním orgánem a ovlivnit jej při rozhodování.

[70] Odvolací orgán má za to, že svými vyjádřeními ohledně Mgr. Bc. Sylvy Kocurové obviněný spáchal přešupek podle ust. § 5 odst. 1 písm. b) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přešupcích, a podá v tomto smyslu oznámení správnímu orgánu příslušnému k projednání tohoto přešupku.

Poučení:

Podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího orgánu nelze dále odvolat, toto rozhodnutí je konečné a nabývá právní moci dnem oznámení.

JUDr. Anna Kůrková
úřednice odboru dopravy
a silničního hospodářství

Vyhotovuje se:

1 x XXX – do vlastních rukou
1 x Městský úřad Valašské Meziříčí – po nabytí právní moci
1 x spis KÚZK